ПОЕЗИЈА

Јурдумуз күндән-күнә чичәкләндикчә, шәһәрләримиз, кәндләримиз бејҹуҝкә, кәзәлләшдикчә арзуларымыз даһа дә вүс'әтләнир, инсан әмәји даһа бејүк мигјасда өз ҝијматини алыр вә бу әсл поетик мәзмуна чевриллир. Бу күнүн әдәби, тәмиз үфүгләриндән кечмишләмизә, тарихимизә даһа дәгиг нәзәр салырыг, әсәрләри, «талејләри јатмыш» даһиләри ојдәраг, онлары бу күнүмүзә гајтарыҝыг.

Низами, Фүзули, Нәсими, Вагиф, Видади... Әсәрләрин, дөврүн зүлүмүнә, ачыг мүнчечләринә өз парлаг поезијалары илә синә көрүбләр, хәлгләмизин шәрәфинә јүксәкләрә галдырыблар. Онларын әдәбијјаты дүнја әдәби ичтимаијјәтинә јахшы мә'лумдур.

Сон бир нечә илдә Азәрбајҹан КП МК-нын бир-бириннин ардынча ҝабул етдији тарихи гәрарлар әдәбијјат вә инчәсәнәтимиз саһәсиндә јени тәдгигатларын үзә чыхмасына бејүк көмәклик кәстәрмишдир. Хәлг өзүнүн сәнәткарларыны севир, әсәрләринә дөнә-дөнә гајыдыр, онларын абидәләрини учалдыр. Бир вахт гәбләрдә өзләринә јуҝа гуран сәнәткарлар инди абидәләшир, һејкәлләшир.

Молла Пәнаһ Вагиф дә белә сәнәткарларымызындыр. Газахда анадан олан, боја-баша чатан, лакин Азәрбајҹанын гәдим вә көзәл кушәләриндән бириндә — Говшумаг гәсәбәсә мәҹдан ачыларлар.

Индијаһ ләнкәрли, чөрчләр чох сых. Инсан дүнјасиндир дәрд јоҝ ајрылчы. Өлимдан бәрк јатмыш, бәлкә јаланҝыг, Бәлкә көрә бildик годәминдәки Јуз-јуз ҝүчүмбәри, күдү, күлтачы.

Күнүш саг әлиндә ишыг гајчысы Бахын, кәлиб кәсиб ипәк гајтаны. Аг өртүк ичиндән, бојаз булуддан Чыхыр ҝор һејкәли, шәфәг дастаны!

Јырғысыз алышда ал шөфөгли дан, Далда әзичләрәмә бағланмышы өлү? Асылды һәләбдә дар агачындан, Учалды Бакыда мәгрур һејкәли!

Сәрә, дүрр дөнүр, одур, анбаан Ачыг синәсини гар дејә-дејә. Он дөрдүнчү өср бәсдә башындан, Ијирминчи өср јүксәлдир көјә.

Өглум, әзиз балам, фикир бир көјә, Нечин ганадланыб учмурсан, нечин? Үч бејүк шаирин рүһүдур бәлкә, Сүәүр мавилликдә үч ај көјәрчин!

Гар јағыр... бәлкә дә күмүшдүр, әрдәм, Бүрүјүр дүнјаны бојаз чичәкләр. Бәс нечин һајгыран тәкчә Хәзәрдир? Бәс нечин јубаныр јолда мәләкләр?

Бир вахт шаир ганы истәди торпаг, Шаир: — Бүјүр! — дејә. — Рәдд етмә чәтин... Вашыдан кечди ки, башсыз галмајаг, Рүһу сарсылмасын бошәрјүтин!

Көзләр — од јувасы, гаплар — ајнаја, Бәләкләр — тәлхлиҝ, вурун шәрики. Фикир вер голлара, үзүн голлара, Бири горби гучуб, о бири шөрҝи!

Микрофон күрләјир... Натиҝлар одлу, Атош кимидләјир үрәјин, чаным. Дүјрам; јүксәлир өз кечмишиндән Гүввәт, үгдәт алан Азәрбајчанкым!

Сәадәт ремкинә бојанмышы кими Бахын гар нуруна бојананалара, Фохрн гаровулда дајанмышы кими Һејкәлин јанында дајананалара!

Өглум, нәдир Вәтән, соруш, сөләјим: Һүнәр дијарыдыр бу торпағымма,— Дағлылар јанында, тарих өнүндә Гүрурла, үзүаг дајанмаҝмыш!

Вагиф поезија күнләри

АХТАРЫШЛАР, ТАПЫНТЫЛАР

М. П. Вагифин ики ше'ри

XVIII өсрин икинҹи јарысында вә XIX өсрдә Дағыстанда Вагиф гәдәр өсәрләри мәшһур јаҝмамыш икинҹи бир сәнәткарын адыны чәкмәк чәтиндир. Бу дөврдә Дағыстан әразисиндә, хүсусилә дә Ахтыдакы әҹдадлары өчүрүлмәсиндә әсас јери тутан М. П. Вагифин ше'ләридир. Буну әјдын көрмәк үчүн бир фактa нәзәр јетирәк.

1745-ҹи илдә Ахтышын «Оксар» мәһәлләсиндә дөврүнүн көркәмли маарифчиләриндән бири, мәдрәсә саһибби Мирзә Әли Ахтылы бөјүк әәмәт нәтичәси олан бир әҹдадына тәрәф етмишдир. Бу әҹдадмаја Дағыстан сәнәткарлары илә јанашы, Нәсими, Видади, Вагиф вә бир сыра башҝа шаирләри ше'ләри дә дахил едилмишдир. Һәмин чүнҝдә Вагифин 30-дан артыг өз ичиндә јер алмышдыр.

Мә'лумдур ки, М. П. Вагифин јарадыҝчылығы бизә там шәкилдә кәлиб чатмамышдыр. Онун поетик ичиндәринин чох-ху тарихин гатларында мәһв олуб кедиб. Лакин һәмин јаҝын әсәрләрдән бә'зиләринин ахтарышлар әсасында тапыла биләчәји дә тәбиидир. Ахты әҹдамасында М. П. Вагифин адына верилән ше'ләр бу мә'нада диҝәр тәдгиҝатлардыр. Онлардан бә'зиләри бејүк шәхсиҝ әсәрләринин бизә мә'лум нөшрләриндә вар, бә'зиләри исә јохдур. Икинҹи јасим ше'ләрдән икисини охучулара тәгдим едирик.

Мәвлуд ЈАРӘҺМӘДОВ,
филолоҝија елмләри намизәди.

М. П. ВАГИФ

ҚӘСИБДИР

Јенә ҝәһри кечиб хүблар шаһынын,
Биздән лүтфү шәфәҝәти кәсибдир.
Әвәәлкитәк дөхи бахмаз јузумә,
Јуз дендәриб илтифаты кәсибдир.

Мәндән күсүб, јалварырам барышмаз,
Синә ачыб, гучаглашыб сарышмаз;
Күндәки тәк күлмәз, дејиб данышмаз,
Ширин-ширин һекајәти кәсибдир.

Мана үмид вериб, чәкмә ҝәм, дәмәз,
Дәрдимә бир дәрмән едәрәм, дәмәз,
Тәклиф едиб бир ләбимдән өм, дәмәз,
Һәм шәккәри, һәм нәбаты кәсибдир.

Әкибдир ҝәддими јај ҝашгабар да,
Көзүм ҝәлиб зәнәхданда, бухарда;
Сәбр-гәрарымы күлзар јанарда,
Сијаһ зүлфүн о зүлматы кәсибдир.

Вагифәм, чох мүштагам бир никаره;
Нә ҝылым, ејләмәз дәрдимә чәрә.
Һеч билмәнәм нә олубдур бу јарә,
Күләр јузлу хош сифәты кәсибдир.

ЈАНДЫРДЫН

Нә бахырсан, көзү ганлы һәрамы,
Сән һа мәни ешг одуна јандырдын.
Охламысан, сағалда кәр јарамы,
Сән һа мәни ешг одуна јандырдын.

Аләм билир хан бабана нөкәрәм,
Хәнчәр алыб бағрым башын сөкәрәм;
Бүлбүл кими күл һәсрәтин чәкәрәм,
Сән һа мәни ешг одуна јандырдын.

Кизлин-кизлин дәлдалардан бахырсан,
Ширин чаным ешг одуна јахырсан;
Дал көрдәнә гызыл һејкәл тахырсан,
Сән һа мәни ешг одуна јандырдын.

Һәјиз фәсли бағлар төкәр хәзәли,
Јар әгзына гәнди-шәкәр өзәли;
Вагиф дејәр: хан бағынын көзәли,
Сән һа мәни ешг одуна јандырдын.

ШУША. Шаирин мәгбәрәсиндән бир көрүнүш.

АДИЛ РӘСУЛ

ЛЕНИН СОВХОЗУ

Шәһрәт, гүввәт тәлә јолу
адамлары синәдолу,
ад-саныны уча тутан—
бир севдалы јолу тутан
әнсән огул вә гызына,
алгышы Ленин совхозуна!

Көрән һәјран саһманына—
гүрүб-тикмәк иҝламына.
Өзү абад, јолу абад,
ҝәдим дијар, јени һәјат
әнсән даглар улдузуна,
алгышы Ленин совхозуна!

Гыз-кәлини инчә әлли,
оглалары шир төпәрли.
Дағы тәүм, дүзү тәүм,
ше'р кими дүзүм-дүзүм
әнсән мизраб, сөз-сазына,
алгышы Ленин совхозуна!

Ел дә көзәл, јурд да көзәл,
Көкулар да бурда көзәл.
Шамахынын бир парчасы—
Һәјанк шәрбәт, нур долчасы
алгышы бу хош авазына,
әнсән Ленин совхозуна!

АДСЫЗ ЧАЈ

Бу күн јаддашымдан бир чај ачыр ки,
о чајын сулары ҝәлбимә долуб.
Бу күн јаддашымдан бир чај ачыр ки,
бир заман һамынын һәмдәми олуб.

Гулаг тутмаса да һарај-һәшири
сәси бүтүн кәндә бәс еләјәрди.
Ачыгмалар сүкутун гырыб бәсини
кечәләр сүбһәчән сәс еләјәрди.

Чај ачы, өз јолу, ачыры варды,
нә олсун үстүндә үмурду кәми.
О хырда чајын да өзүнө көрә
варды өз дүнјасы, өз да аләми.

Дәли чајлар кими ашыб-дашмыҝды
јох иди ҝүнаһы, ҝәми, горхусу.
Кечәләр јухуја кирсәјди әкәр,
һамыја дүшәрди сәһәр јухусу.

Ачыгам јухулардан ачарды о чај
чохлары о чаја үмид саларды.
О чајы јухуда көрән аналар
сәһәри чөбәндән мәктуб аларды.

Һамынын дадына чатарды кәнддә,
Ачыг олуб ачарды галә-дөгәнләри.
Бостан сулајарды, палаз јујарды
су әтри көләрдә кәлиндән, гыздан.

О балача чајын хидмәти бөјүк,
ҝәјрәсы, көмәји, һаггы чох иди.
Һәјаф ки, о бөјүк бир хејирхаһын
ади чајлар кими ады јох иди.

Бу күн јаддашымдан бир чај ачыр ки,
о чајын сулары ҝәлбимә долуб.
Бу күн јаддашымдан бир чај ачыр ки,
бир заман һамынын һәмдәми олуб.

ХӘЛИЛ РЗА

ЈУРДУН БӘҸУКЛҮҮ

Нәсими һејкәли ачылыр, оглум,
Бу күн аздадыг вер көјәрчинләрә.
Гәфәсләр, мәһбәсләр дағыдан шаир
Гој бир ај фәхр илә бахсын шәһәрә.
Бу күн аздадыг вер көјәрчинләрә!

Низами кучәси гол тәк уванды
Вүрүн кучәсини гучдуҝу јердә.
Нәсими һејкәли далдын јаранды,
Ачыб јахасыны сәвинчә, дәрдә
Вүрүн кучәсини гучдуҝу јердә.

Көнчәдән, һәләбдән, Газахдан кәлән,
Үч әсри јүксәлдиб үзагдан кәлән
Үч шаир елә бил гучаглашырлар.
Бәлкә дә Вәтәнә һејкәл кими јох,
Ади инсан кими, бир огул кими
Говшумаг гәсәбәсә мәҹдан ачырлар.

Индијаһ ләнкәрли, чөрчләр чох сых.
Инсан дүнјасиндир дәрд јоҝ ајрылчы.
Өлимдан бәрк јатмыш, бәлкә јаланҝыг,
Бәлкә көрә бildик годәминдәки
Јуз-јуз ҝүчүмбәри, күдү, күлтачы.

Күнүш саг әлиндә ишыг гајчысы
Бахын, кәлиб кәсиб ипәк гајтаны.
Аг өртүк ичиндән, бојаз булуддан
Чыхыр ҝөр һејкәли, шәфәг дастаны!

Јырғысыз алышда ал шөфөгли дан,
Далда әзичләрәмә бағланмышы өлү?
Асылды һәләбдә дар агачындан,
Учалды Бакыда мәгрур һејкәли!

НҮСРӘТ КӘСӘМӘНЛИ

...Бачаја гојуллар дәмир гофсн,
Бахсам өлдүрәрләр, бахмасам өлләм.
ГАРАЧАОҒЛАН

Биримиз дан јери, биримиз гүруб,
Фикирләр, гајғылар бејнимә јоруб.
Бир ҝүл гончасини сојуноб дуруб,
Дөрсәм өлдүрәрләр, дөрмәсәм өлләм.

Аглым көсилибди һиссимә гәним,
Дејир булудлардан торпаҝа сәним.
Көклүмү бир көзәл истәјир мәним,
Өрсәм өлдүрәрләр, өрмәсәм өлләм.

Өчими бир шүбһә доғрајыр, јејир,
Төрәдүд фикрими мин јерә өјир.
Бир чәмән чағырыр, бујур, кәл дејир,
Кирсәм өлдүрәрләр, кирмәсәм өлләм.

Бүкүбү бојнуну јенә боновша,
Бир һәмдәрд јохду ки, адам көнәшо.
Јетишиб будағы өјнр күлејшо,
Јесәм өлдүрәрләр, јемәсәм өлләм.

Алышыб хумардан бир јә көјнәјир,
Пешиман гајдыдан бир из көјнәјир,
Дилимин учунда бир сөз көјнәјир,
Десәм өлдүрәрләр, демәсәм өлләм...

ЈАЛАН

Өмүрдән бир аны «оғурламышыг»,
Гачыб бөлүшүрүк бу хәлвәт јердә.
Пајыздан ајрылан кечәри гушут,
Ким билир, бәлкә дә көрүшүк бир дә...

Сөксәкә ичиндә вурур гәлбимә,
Үстүнү күл өртмүш кизли бир одуг.
Бири-бириннә чыҝ догулсаг да биз,
Һәрәмиз бир јува исидән олдуг.

Бошалыр үрәјин,
долур көзләрим,
Кечимиш заманы ај нәтәјә дүсән.
Долапыб дилимдә галыр сөзләрим,
Өзүн дә билмирсән нә истәјирсән.

Өртүр көзләрини јуху хумары,
Јухум сачын кими гарышыр дүшүр.
Фикирлә кечирсән бу күн јоллары,
Унынын адымла долапыг дүшүр...

Дәлитәк даш атдыг бу сакит көлә,
О дашы көрүә гајтармаг олмур.
Бизим јаланымыз јерә јер һәлә,
Елә јерә јер ки, ган дө гәлмыр.

Ача да билмирик сирри һеч кимә,
Елә кизли-кизли алышырыг биз.
Бәлкә дә бир доғру сөзкә өшгинә
Мин јалан үдуруб данышырыг биз.

Өмүрдән бир аны «оғурламышдыг»,
Гачыб бөлүшүрдүк бу хәлвәт јердә.
Пајыздан ајрылан кечәри гушут,
Ким билир, бәлкә дә көрүшүк бир дә...

ОҒТАЈ РЗА

МӘН ТӘӘДӘН ВУРУЛДУМ

Дүјгуларым сел кимидир бу ахшам,
Көзәллиҝә мән тәәдән вурулдум.
Лөнкәраны һәр күн көзиб долашсам,
Дөмәрәм ки, кәл динчәлән, јорулдум.

Пајыз гызыл либас биҹиб көзәлдән,
Баг-бағата ләләбәр салыб һәзинлик.
Лөнкәранын ҝөнаҝы вар јүз елдән,
Бурда инсан нәфәсијлә исидин.

Сәрин күләк өзизләјиҝ гәрибә,
Дүздә јашыл чај коллары, дағда гар.
Күнүш бә'зән кизләнсә дә, өз ејби—
Наринҝидән, портаҝалдан нур јағар.

Сәсләнәчәк јенә «Бәһар јағышы»,*
Хәзәр һөрдән шыллар, һөрдән дәлгиндыр.
Дөмәрагач дијарынын нахышы—
Мәрагама Салјанымдан јахшыдыр!

Дүјгуларым сел кимидир бу ахшам,
Көзәллиҝә мән тәәдән вурулдум;
Лөнкәраны һәр күн көзиб долашсам,
Дөмәрәм ки, кәл динчәлән, јорулдум!

ГАЛЫТ ВӘТӘНӘ

Узаг өлкәләрдә јашајан һәмјерләримизә итһаф едирәм

Вәтән дедијими бир мә'чүзә вар,
Гүш өз јувасыны јахшыда сахлар;
Јолуну кәсә дә дөнәләр, даглар,
Ҝалыт вәтәнә!

Көл динчлик истәјир дурулмаг үчүн,
Үрәк шә'ләр чәкәр ҝүн олмаг үчүн.
Торпаҝа мин дөфә вурулмаг үчүн
Ҝалыт вәтәнә!

Һәсрәт мәнкәнәтәк сыхында сәни,
Түстүсүз јандырыб јахында сәни,
Гәриб сајмасынлар чаһында сәни—
Ҝалыт вәтәнә!

«Рәстә»ни бикмәтини билмәкдән өтрү,
«Чәнки» өјдаҝына көлмәкдән өтрү,
Бајаты үстүндә өлмәкдән өтрү
Ҝалыт вәтәнә!

* Шәкәр Асланын ејни адлы ше'р китабына ишарәдир.

ҺАФИЗ РҮСТӘМ

МӘНИ ГАРШЫЛА

Төкүлүб јоллара һәсрәт јағышы,
Төкүлүб јоллара ана бахышы.
Күл-чичәк елә бил фикир нахышы,—
Ана, ризләр нө тез дөнүб јашыла,
Мәни гаршыла.

Бу даглар гојнуна вурун колмишәм,
Пајада калмишәм, јоруҝ колмишәм.
Өрнимәјиб, огрун-огрун колмишәм.
Ки, мәни көрәндә ејнин ачыла,
Мәни гаршыла.

Евимиз көрүнүр, сән көрүнмүрсән,
Тутуг көләләрими чән, көрүнмүрсән.
Ахы, мән гәмлијәм, шән көрүнмүрсән
Ким ола гәммә көлиб гошула?—
Мәни гаршыла.

ОҒТАЈ ФӘРЗӘЛИЈЕВ

ИСА БУЛАҒЫ

Булаға «дағын көз јашы» дејәнләрә

Бу булаг бир дағын көз јашыдырса,
Көрәк атешиндән торпаг да јана.
Бу булаг бир чәмән күл јашадырса,
Елә «бир чәмән күл» дејәк биз она.

Бу булаг бир дағын савыдыр бәлкә,
Һәзин бир пәрдәјә көкләнәр, диләр.
Бу булаг торпаҝын көзүдүр бәлкә,
Бахдыҝча од салар көјүн гәлбинә.

Бу булаг годәми дәјән-һәр јерә
Сәадәт көтирә, һәјат көтирә.
Гајдаа елә бир шәлаҝ битирә,
Тамам хәлвәтләнә нәһәнк бир дәрә.

Бу булаг һәрдәса гарышыр балла,
Инҹимәк көр нечә тәәлаилә чан.
Бу булаг бир сојуд бәсләјир, валлаһ,
Дојмаҝ көләләримә тамашасындан.

Бу булаг Шушанын тәби, иләһамы,
Һәмишә белачә чошуб гајнасын.
Бу булаг көчәләр бир чүјүр чамы,
Бу булаг кündәләр көлин ајнасы.

Бу булаг бу дағын көз јашыдырса,
Көрәк атешиндән торпаг да јана.
Бу булаг бир чәмән күл јашадырса,
Елә «бир чәмән күл» дејәк биз она.

ТӘВӘККҮЛ ЈАНАР

ШӘҺРИЈАРА

Сүлејман Рүстәмлә олан сөһбәтини
Бүтүн тәрәфләри көрәләрдә, устад.
Биз ки, өвладыҝыг бир милләтин,
Бәс нијә ајрылыг салыбдыр һәјат?!

Диплодим сәсини көз јашларымла,
Нәфәсин нә годор төмиздир, шаир.
Һаггында дүшүндүм сирдашларымла,
Сәнәтин саһәсинә дөнәдин, шаир.

Һалына ејрәдим «Һејдәрбаба»дан,
Данышдыҝ һәр шеји «Аман, ајрылыг».
Балашы, Тудәни дүшүндүм бу ан,
Нә јаман өлурмүш, јаман, ајрылыг.

Заман силчөкдәки өзү бу дағы,
Салам јетирәчәк Бакы Тәбризә.
Онда көрчөкләр көзәјдимлиҝы,—
Гонаг көлчөкдәки Шәһријар бизә.

Севинчдән көзләри јашлы Сүлејман,
Вахт көләр, јүкдар гәмли дүнјин.
Бөхтијар, Һүсејин, Хәзәр, Нәриман
Бағрыны басмаҝ шаирин, сәни.

Дөрд чөкиб өзүнү јазмә бу гәдәр,
Ајрылыг өврүнү битирәчәкдир.
Сәсини бу јерә көтирән өлләр
Бир күн өзүнү дә көтирәчәкдир.

М. П. Вагифин һејкәли (Низами адына Азәрбајчан әдәбијјаты музеји).

ҺАФИЗ ӘЛИ

БИР КӘНДСӘН КИ...

Нә фохри кешикчи алајларын вар,
Нә тарих јашадан шучаәтләрин.
Нә мәрмәр сүтунлу сарајларын вар
Нә бүлүр гәндилли имарәтләрин...

Кешикчи постунму агач башында
Көрүнән о нечә лејләк јувасы?!
Арабир димдикләр шаҝтылдашында
Баллајар гушларын хејир-дуасы.

Мәһрибан-мәһрибан нечә јан-јана
Дүзүлүб мәһәббәт чешнили елләр!
Иллардән бәрәдәр һеј күндогана
Бојланыр сәадәт чешмәси елләр.

Елә бир кәндсән ки, адидән адын,
Санки бир сәһр вар бу адилиндә.
Елләрин олса да сәадәт садә
Зәнкилик көрүрәм бу сәдәлиндә.

Адичә кәнд дејил, ај дәрд гәнимә,
Торпаҝсан, һавасан, сусан, чөрәксән...
Бир чәнә јашадан јүз өза кими
Бејүк бир өлкәјә сән дө кәрәксән.

Әбдүмәтдин иблиимә кечән-күндүзүн,
Сәдәлик дамыны, дашыны бәзәр.
Пајызда шүмлаанан о чәлтик, дүзүн
Табарлы әкинчи әлинә бәнзәр.

Сәдәлик ејрәнир сәндән гыз, огул,
Торпаҝмы инсаны садә јетирир?!
Мәни дө гојнуна илдә нечә јол
Бәлкә бу сәдәлик чөкиб көтирир?!

ЈОЛУМ ДҮШӘНДӘ

Көһнә јол гыраҝы, кичик чајхана,
Ким олмүр бурада ачыгмаҝбаҝы?!
Әбдүмәтдин сөнрә чај хејирдир чана,
Инчәнин дурулар кефи-дамаҝы.

Ширин зарафатлар, күлүш, гәһгәһә
Чөкәр гучаҝына јолла кедәни.
Армуду стәкан јаддыр гәдәһә,
Төркидәр чохуна мејн, бадәни.

Чај ичәр адамлар пүрәнк, мәхмари,
Чај рәнки тез һопар үзә, јанаҝа.
Гајдадыр: ај олсун, ај чох мүштәри,
Төклифсиз сүүләр көлән гонаҝа.

Һәр јада саланда доғма јерләри,
Ора баш чәкмәсәм сыхылар үрәк.
Гапыдан мән кирәр-кирмәз ичәри
Үзәрдә төбәссүм ачачаг чөкиб.

Јахына көлмәмиш кәнданда һәлә,
Гулаҝым алачаг дост сөсләрини.
Аз галар Әдәмммәд ширин-күлүшлә
Гапасын онларын нәфәсләрини.

Узагдан үгулту сөјләјәр мәнә:
Гәлбиндә дәрд-гәмин варса да тулла.
Онсуз да дәрд-гәмин башына јенә
Мин ојун ачачаг Рәһман, Јадулла.

Колишим нур сачар санки дәрд јана,
Кедәнчә көрүнүр гурлашар даһа да мәчлис.
Бу гәфил көрүшдүн кичик чајхана
Севинчдән олар бир даглары дәниз.

Мәәәли сөһбәтләр, ширин көлмәләр
Һиссими, дүјгуму јенә да дарагдар.
Мәһрибан бахышлар, күлүр чөһрәләр
Көвләмә китабтәк ачыб варағлар.

АЈДЫН СӘЛИМЗАДӘ

ЈАЈ ЈАҒЫШЫ

Аг булудлар дуваг иди күнәшо,
Јашылылыглар үмидијдә әмәнинә,
Лаләләр дө көз олмүшду—күләјшо,

Күнәјләрдән чыҝыгларын јығыны,
Дөрәләрә ахыдырды јағышы.

Јај јағышы нөмә иди кечәләр,
Бир һәсрәт јашадыҝды аналар—
Бу огланлар нијә сө кеч көләр?

Булаг үстә көнч гызларын јығыны,
Јанаҝлардан ахыдырды јағышы.

Бир ај дөчәл бачыларын соруҝу,
Көврәлтмишдин көр кимләри—нөләри.
Һеч сөләри гәлмамышды, дөгруҝу.

Јај кечәси мөһәббәтин јанғысы,
Үрәкләр ахыдырды јағышы.

Чөнә иди, истәкләјдә јаз күлү
Көрүш јери пычылтысы гәлмышды,
Шыдыҝсыз сөл бөһанәјдә јај күнү.

Гыз өвиндә аналарын јығыны,
«Вагзалы»јда охшајырды јағышы...